

اینجا عسلویه است؛ در ساحل نیلگون خلیج همیشه فارس، رقابت بر سر یک میدان گازی مشترک با قطر است و البته جایی که همسایه حاشیه نشین خلیج فارس به مدد حضور پررنگ شرکت های بین المللی نفت جهان گوی سبقت را در بر داشت از ذخایر انرژی نهفته در زیر دریا بوده است

به دانش روز ضرورتی است که جدی گرفتن آن می تواند بخش قابل توجهی از نیاز صنعت نفت ایران به تجهیزات پیشرفته را به تولید داخل متکی سازد. گرچه فعالیت ها و تلاش جهادگونه ۱۰۰ هزار نفری در پارس جنوبی قابل تقدیر و حمایت است اما یکی از امیدهای تحریم کنندگان این است که با محدود کردن و بستن راه ورود دانش فنی، تکنولوژی و تجهیزات پیشرفته مورد نیاز می توان ضربه سنگینی به صنعت نفت کشورمان وارد کرد و ستودنی است که این رویای باطل هم به مدد ابتکار و خلاقیت و توان پژوهشی و فنی و مهندسی شرکت ها و مهندسان و دانش پژوهان ایران تا کنون نتوانسته است مانع پیشرفت کشور شود. اما این بدین مفهوم نیست که صنعت نفت ایران هیچ نیازی به دانش روز جهان و تکنولوژی و تجهیزات پیشرفته ندارد چرا که برخی از این تجهیزات ضرورتا باید از شرکت های خارجی که تولید انحصاری و سفارشی دارد، تهیه شود و این نیازی نیست که بتواند باعث توقف فعالیت های جهادگونه در پارس جنوبی شود.

اینجا عسلویه است، پارس جنوبی که پیشنهاد می شود بر نامه ریزی برای بازدید ایرانیان علاقه مند خود بهترین راه برای روایت کردن توانمندی جوانان و فرزندان این مرز و بوم می تواند باشد. بزرگترین میدان گازی دنیا با ۹۷۰۰ کیلومتر مربع که سهم ایران ۳۷۰۰ کیلومتر مربع برآورد می شود اما سهم ایران از برداشت از این سفره گازی ۱۴ تریلیون متر مکعبی و ۱۸ میلیارد بشکه میعانات گازی بسته به تلاش و سرمایه گذاری هر کشوری دارد و فرض است بر همه تا جهاد اقتصادی را در یکی از استراتژیک ترین مناطق نفت و گاز ایران قدر بدانیم چه اینکه سرمایه گذاری و پیشرفت پارس جنوبی مقاومت سازی پایه های اقتصادی ایران و قوام نظام سیاسی و توان ایرانیان را در برابر ترندهای مخالفان حقوق و منافع و مصالح این سرزمین رقم خواهد زد.

نبض کار ایرانی در پارس جنوبی در این سال های دشوار متفاوت می زند، اینجا همه منتظر به ثمر نشستن کار و سرمایه ایرانی هستند جایی که برای تأمین تقاضای روبه رشد گاز طبیعی، تزریق به میادین نفتی، تولید ال ان جی و همچنین صادرات گاز و میعانات گازی به عنوان خوراک واحدهای پتروشیمی توقف و تعطیلی معنایی جز یک زیان ملی نخواهد داشت. باورم این است که تلاش در صنعت نفت و گاز ایران به ویژه در میدان های مشترک نفت و گاز با دیگر کشورهای همسایه را باید یک جهاد مقدس دانست و نباید اجازه داد تا به هر دلیل این تلاش کم اثر جلوه کند. چه اینکه نه تنها امید نسل فعلی که نسل آینده هم به عسلویه است. در پارس جنوبی می توان از هر استان کشور نیروی کار ایرانی را سراغ گرفت و اینجاست که می توان شاهد تجلی یک اراده ملی و به ثمر نشستن تلاش و کار ایرانی بود و به خویش افتخار کرد و انتظار داشت که دستکم ساختن تمدن انرژی ایران گرفتار تنگ نظری های سیاسی نشود. ابتر کردن اندیشه و تلاش دشمنان و مخالفان پیشرفت ایران و ایرانی در این شرایط در گرو این است که هرگز نتوان خویش را دستکم نگیریم و باور داشته باشیم که کار و سرمایه ایرانی در یک جهاد اقتصادی فراگیر باعث افتخار و غرور ملی خواهد شد.

